

אַרְבַּעִין וְתוֹרֵי עֶסְרָא אֲתָנָן
עֶסְרִין וְעִירֵי עֶסְרָא: ז' וְיֵהב
בְּיַד עֲבֻדָּהּי עֲדָרָא עֲדָרָא
בְּלַחֲדוּדָהּי וְאָמַר לְעֲבֻדָּהּי
עֲבְרוּ קִדְמֵי וְרִנְחָא תְּשֻׁדָן
בֵּין עֲדָרָא וּבֵין עֲדָרָא:

שֵׁט
אַתְנַת עֶשְׂרִים וְעִירָם עֶשְׂרָה:
(יז) וַיִּתֵּן בְּיַד-עֲבָדָיו עֲדָר
לְבָרוּ וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו עֲבְרוּ
לְפָנַי וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֲדָר

בעל הטורים

(יז) ורנח. ב' הכא ואידך רוח והצלה יעמוד ליהודים. רמז לדורות הבאים שיתנו דורון לשריהם:

רש"י

זכר כנגד נקבה, לפי שלנוע בתשמיש, לא פרסמו יוס או פחות ל, ואני אצואם אחריכם: ורוח
הכמוז: ועירים. חמורים זכרים: (יז) עדר עדר תשימו. עדר לפני חזרו מלא עין, כדי להשביע
לברו. כל מין ומין לעצמו: עברו לפני. דרך עינו של אותו רשע, ולתווהו על רצו הדורון:

עיקר שפתי חכמים

ל לא לפני ממש כי בסמוך כתיב ותעבור המנחה על פניו והוא לן בלילה הוא במחנה ואם היה לפניו ממש אז הלא לנו יחד במלון אחד: מ כמו שאמרו
עבדיו לעשו והנה גם הוא אחרינו: ג ר"ל באורך הדרך ולא ברוחב כי ברוחב לא שייך ראשון שני שלישי כי כולם ראשונים הם:

לקוטי הלכות

(יז) וְרוּחַ תְּשִׁימוּ. לַפְעָמִים נִתְּבַלְבַּל דַּעַת
הָאָדָם בְּשַׁעַת יְסוּרֵין וְצַעַר, רַחֲמָנָא לְצַלָן,
וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוּ כָּל הָעוֹלָם נִפְּלָ עֲלָיו, וּכְאִלוּ
חַס וְשָׁלוֹם כָּל הַצָּרוֹת נִתְּקַבְּצוּ וּבָאוּ עֲלָיו
יַחַד, חַס וְשָׁלוֹם, בְּלִי הִרְחָבָה כָּלָל, וְעַל-יְדֵי-זֶה
נִתְּעַקֵּם לְבוֹ מֵהַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ וְאֵינּוּ יִכּוֹל לְצַעֵק
אֲלֵיו יִתְּבַרַךְ בְּאַמְתָּ, וְאֵזִי עַל-יְדֵי-זֶה נִתְּרַבֵּין
עֲלָיו הַצָּרוֹת בְּאַמְתָּ, רַחֲמָנָא לְצַלָן, כִּי כָּל
הַנְּמֻשָּׁךְ אַחַר צַעֲרוֹ, הַצַּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו,
עַל-כֵּן צָרִיכִין לְזַהֵר מְאֹד לִתְּן רוּחַ בְּרַעְתּוֹ,
לְמִצָּא הִרְחָבוֹת גַּם בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת בְּעֲצָמוֹ,
וּלְהַבִּיא תוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל זֶה בְּכָל עֵת. כִּי
בְּאַמְתָּ כָּל צָרָה שׁוֹפְעוֹלָם יֵשׁ בְּתוֹכָהּ הִרְחָבָה,
בְּחִינַת "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי" כַּנ"ל, שְׁזֶה בְּחִינַת
"וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֲדָר וּבֵין עֲדָר", הַנְּאָמַר
בְּיַעֲקֹב אֲבִינוּ, שֶׁדָּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל עַל הַצָּרוֹת
וְהַגְּלִיּוֹת, שֶׁכָּפֵן יַעֲקֹב לִתְּן רוּחַ בֵּין הַצָּרוֹת
וְהַגְּלִיּוֹת. וְעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנְיַעִין קְלַפְתָּ שׂוֹר
וְחִמּוֹר, שֶׁהֵם בְּחִינַת קְלַפְתָּ עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל,
שֶׁהֵם כָּלָל כָּל הַצָּרוֹת וְהַגְּלִיּוֹת, וְהֵם רוֹצִים
לְעַקֵּם אֶת הַלֵּב בְּעַת צָרָה כְּאִלוּ אָפֶס תִּקְנוּה,
חַס וְשָׁלוֹם, שְׁזֶה עֵקֶר הַצָּרָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר
מִכָּל הַצָּרוֹת עֲצָמוֹ, שְׁזֶה בְּחִינַת "בְּרַצַח
בְּעֲצָמוֹתַי חִרְפוּנֵי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם
אֵינִי אֱלֹקִיד", וּכְתִיב: "כָּל הַיּוֹם כְּלַמְתִּי נִגְדִי
וְכוּ". אֲבָל יַעֲקֹב אֲבִינוּ הִמְשִׁיךְ תִּקְוֹן זֶה, לִתְּן
רוּחַ בֵּין עֲדָר לְעֲדָר, שֶׁאֲפִלוּ בְּעַת צָרָה, חַס
וְשָׁלוֹם, יִסְתַּכְּלוּ עַל הָרוּחַ וְעַל הִרְחָבָה
שֶׁהִרְחִיב הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ עִמּוֹ עַד הַנְּהָ, וְגַם
בְּהַצָּרָה בְּעֲצָמָה מְרַחֵב לוֹ כַּנ"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה
יִכּוֹל לְצַעֵק לְהַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ, וַיְהִיָּה נִצּוֹל לְגַמְרֵי
מִכָּל הַצָּרוֹת בְּחִסְדּוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו יִתְּבַרַךְ. (לקוטי
הלכות - הלכות כלאי בהנה ד' - אות ח' לפי אוצר היראה
- יסורין וישועה - כ"ג